ARREST VAN HET GERECHT (Zevende kamer)

28 mei 2020 *

„Openbare dienst – Ambtenaren – Sociale zekerheid – Artikel 73 van het Statuut – Gemeenschappelijke regeling voor de verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten – Artikel 16 – Melding van een beroepsziekte – Artikel 22 – Medische commissie – Weigering om een ziekte als beroepsziekte te erkennen – Onregelmatigheid van het advies van de medische commissie”

In zaak T-213/19,

AW, vertegenwoordigd door L. Levi en S. Rodrigues, advocaten,

verzoeker,

tegen

Europees Parlement, vertegenwoordigd door T. Lazian en I. Lázaro Betancor als gemachtigden,

verweerder,

betreffende een verzoek krachtens artikel 270 VWEU, strekkende tot nietigverklaring van de besluiten van het Parlement van 7 augustus 2018 tot afwijzing van de door verzoeker op 15 en 28 juli 2016 ingediende verzoeken om een ziekte als beroepsziekte te erkennen,

wijst

HET GERECHT (Zevende kamer),

samengesteld als volgt: R. da Silva Passos, president, I. Reine en L. Truchot (rapporteur), rechters,

griffier: L. Ramette, administrateur,

gezien de stukken en na de terechtzitting op 26 februari 2020,

het navolgende

Arrest [1]

[*omissis*]

* Procestaal: Frans.

1 Enkel de punten van dit arrest waarvan het Gerecht publicatie nuttig acht, worden weergegeven.

In rechte

[*omissis*]

Gegrondheid van het beroep

[*omissis*]

31 Verzoeker stelt dat talrijke documenten die in het kader van de procedures voor erkenning van de betrokken ziekten als beroepsziekten waren verstrekt, niet ter kennis van de medische commissie zijn gebracht ten tijde van haar vergadering van 10 april 2018. Hij voegt hieraan toe dat dokter B diezelfde documenten op 12 april 2018 naar dokter C heeft gestuurd, maar dat dokter C heeft geweigerd deze aan de medische commissie door te geven, in overeenstemming met de „instructies" die hij van het [Europees] Parlement had ontvangen om geen rekening te houden met de na 30 maart 2017 toegezonden documenten. Volgens verzoeker stond het evenwel uitsluitend aan de medische commissie, en niet aan het [tot aanstelling bevoegd gezag (TABG)], om de relevantie te beoordelen van de documenten die haar van dienst konden zijn.

32 Omdat haar geen volledig dossier was voorgelegd dat alle documenten omvatte die verzoeker sinds de inleiding van de procedures voor erkenning van de betrokken ziekten als beroepsziekten in juli 2016 had toegevoegd, beschikte de medische commissie in die omstandigheden niet over alle beschikbare documenten die haar bij haar beoordelingen van dienst konden zijn, wat in strijd is met artikel 22, lid 3, eerste alinea, van de [Gemeenschappelijke regeling voor de verzekering van ambtenaren van de Europese Unie tegen ongevallen en beroepsziekten (hierna: „verzekeringsregeling")].

[*omissis*]

44 Om te beginnen zij eraan herinnerd dat volgens vaste rechtspraak de bepalingen van het [Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: „Statuut")] betreffende de in het kader van artikel 73 van het Statuut ingeschakelde medische commissie tot doel hebben de definitieve beslissing over alle vragen van medische aard bij medische deskundigen te leggen (zie arresten van 4 oktober 1991, Commissie/Gill, C-185/90 P, EU:C:1991:380, punt 24 en aldaar aangehaalde rechtspraak, en 16 juni 2000, C/Raad, T-84/98, EU:T:2000:156, punt 43 en aldaar aangehaalde rechtspraak). De aan de medische commissie verstrekte opdracht om in alle objectiviteit en onafhankelijkheid haar oordeel te geven over vragen van medische aard, vereist dat haar beoordelingsvrijheid volledig is. De strikt medische beoordelingen van de medische commissie moeten als definitief worden beschouwd wanneer zij in regelmatige omstandigheden tot stand zijn gekomen. De Unierechter is enkel bevoegd om na te gaan of, ten eerste, de samenstelling en de werking van die commissie regelmatig zijn geweest en of, ten tweede, haar advies regelmatig is (zie arrest van 25 oktober 2017, Lucaccioni/Commissie, T-551/16, niet gepubliceerd, EU:T:2017:751, punt 78 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

45 Uit artikel 22, lid 3, eerste volzin, van de verzekeringsregeling volgt dat een medische commissie slechts op regelmatige wijze medisch advies kan uitbrengen wanneer zij kennis kan nemen van alle beschikbare documenten die haar bij haar beoordelingen van dienst kunnen zijn (zie in die zin arresten van 15 juli 1997, R/Commissie, T-187/95, EU:T:1997:119, punt 49, en 3 maart 2004, Vainker/Parlement, T-48/01, EU:T:2004:61, punt 132).

46 Alhoewel alle in het kader van de procedure voor erkenning van een beroepsziekte voorgelegde documenten onder de in de verzekeringsregeling vastgestelde regeling vallen (zie in die zin arrest van 1 oktober 1991, Vidrányi/Commissie, C-283/90 P, EU:C:1991:361, punt 25), preciseert noch artikel 73

van het Statuut, noch de voorafgaande gemeenschappelijke regeling dienaangaande de aard van de stukken die aanwezig moeten zijn in het in artikel 22, lid 3, eerste alinea, van die regeling bedoelde dossier van de medische commissie.

47 Uit de formulering zelf van laatstbedoelde tekst volgt daarentegen dat het dossier alle beschikbare documenten moet bevatten die de medische commissie van dienst kunnen zijn, zodat zij de voor de opstelling van haar rapport noodzakelijke beoordelingen kan verrichten.

48 In het onderhavige geval staat vast dat het Parlement bepaalde documenten die aanvankelijk door verzoeker waren ingediend tot staving van zijn verzoeken tot erkenning van de betrokken ziekten, niet aan de medische commissie heeft toegezonden.

49 Uit het dossier blijkt onweersproken dat de niet aan de medische commissie toegezonden documenten diegene zijn die, wat het verzoek tot erkenning als beroepsziekte van de wervelkolompijn betreft, op bladzijde 45 van bijlage A 9 worden opgesomd en, wat het verzoek tot erkenning als beroepsziekte van de door stress veroorzaakte netelroos betreft, op bladzijde 176 van bijlage A 10 (hierna: „litigieuze documenten"). Er waren 15 litigieuze documenten betreffende het verzoek tot erkenning als beroepsziekte van de wervelkolompijn en 19 betreffende het verzoek tot erkenning als beroepsziekte van de door stress veroorzaakte netelroos. Zij omvatten met name medische rapporten waarin werd geconcludeerd dat het om beroepsziekten ging, alsook verschillende overeenkomsten van het gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering van de Europese instellingen (GSZV) over de behandelingen die verzoeker volgde.

50 Het Parlement zet uiteen dat het deze documenten buiten beschouwing heeft gelaten na te hebben geoordeeld dat zij een overbodige herhaling vormden van de eerder toegezonden documenten.

51 In zijn antwoorden op de maatregelen tot organisatie van de procesgang heeft het Parlement gepreciseerd dat sommige van de litigieuze documenten identiek waren aan die waarover het reeds beschikte, andere geen verband hielden met de voorgelegde medische vragen, en nog andere ten slotte soortgelijke informatie bevatten, dat wil zeggen dat zij, zonder identiek te zijn, de informatie en conclusies overnamen waarover het reeds beschikte.

52 Wat deze laatste categorie documenten betreft, die volgens het Parlement een medische draagwijdte hebben die verband houdt met de vragen die waren opgeworpen voor de medische commissie, heeft laatstbedoelde aangegeven dat deze enkel buiten beschouwing waren gelaten voor zover zij geen nieuwe medische gegevens bevatten ten opzichte van die welke reeds waren opgenomen in het door de instelling voorbereide dossier.

53 Uit deze gegevens volgt dat het Parlement de documenten die verzoeker tot staving van zijn verzoeken tot erkenning als beroepsziekte had overgelegd, medisch heeft beoordeeld, waarbij het de inhoud van een aantal van die documenten vanuit dit oogpunt als vergelijkbaar heeft aangemerkt met die van andere stukken van het dossier. De medische aard van deze beoordeling wordt bevestigd door het Parlement zelf, dat heeft verklaard dat het de arts van de instelling heeft gevraagd zijn keuze te bevestigen.

54 In tegenstelling tot wat het Parlement betoogt, geeft de opdracht waarmee het belast is om het aan de medische commissie verleende mandaat vast te stellen hem dienaangaande niet het recht om de medische relevantie te beoordelen van de door de verzekerde in het kader van de procedure voor erkenning van een beroepsziekte ingediende documenten, wanneer deze de medische commissie om advies verzoekt over het ontwerpbesluit van het TABG.

55 De enige taak van de instelling, wanneer de verzekerde of zijn rechtverkrijgenden de medische commissie om advies verzoeken, is immers het aan de commissie verleende mandaat vast te stellen. Dit mandaat moet aan deze commissie de medische vragen voorleggen die worden opgeworpen in

zowel het rapport van de arts die de verzekerde vertegenwoordigt, als, in voorkomend geval – volgens artikel 22, lid 2, van de verzekeringsregeling – in de andere door de verzekerde uit hoofde van artikel 20, lid 2, van deze regeling ingediende relevante medische rapporten. De in dit verband ingediende medische rapporten, eventueel opgesteld door andere artsen dan de arts die de verzekerde in de medische commissie vertegenwoordigt, preciseren de medische vragen die deze artsen willen opwerpen om het op basis van de conclusies van de arts van de instelling genomen ontwerpbesluit van het TABG te betwisten. De verwijzing in artikel 22, lid 2, van de verzekeringsregeling naar uit hoofde van artikel 20, lid 2, van die regeling ingediende relevante medische rapporten, kan niet aldus worden uitgelegd dat zij de instelling die ermee belast is het aan de medische commissie verleende mandaat vast te stellen, het recht verleent om – met het oog op de toezending ervan aan die commissie – een onderscheid te maken tussen de rapporten die zij relevant acht en andere rapporten, omdat anders aan artikel 22, lid 3, eerste volzin, van de verzekeringsregeling het nuttig effect wordt ontnomen. De volgens artikel 22, lid 2, van de verzekeringsregeling uit hoofde van artikel 20, lid 2, van die regeling ingediende relevante medische rapporten zijn immers die waarvan de verzekerde of zijn rechtverkrijgenden het nuttig hebben geacht om ze, met het oog op de toepassing van de bepalingen van de verzekeringsregeling, toe te zenden aan de door de instelling aangewezen arts of artsen. Het staat dus alleen aan de verzekerde of zijn rechtverkrijgenden om te beoordelen of de betrokken medische rapporten relevant zijn.

56 Door zich uit te spreken over vragen van medische aard met het oog op het opmaken van het aan de medische commissie voorgelegde dossier, heeft het Parlement derhalve de grenzen van zijn bevoegdheid overschreden, waardoor afbreuk is gedaan aan de regelmatigheid van de werkzaamheden van de medische commissie.

57 In die omstandigheden kan de medische commissie niet worden geacht alle beschikbare documenten te hebben kunnen onderzoeken die haar bij haar beoordeling van dienst hadden kunnen zijn in de zin van artikel 22, lid 3, van de verzekeringsregeling, zoals uitgelegd in de rechtspraak en zoals in punt 45 hierboven in herinnering is gebracht.

58 Hieruit volgt dat de medische commissie haar taak in onregelmatige omstandigheden heeft vervuld, zodat de rapporten die zij na beëindiging van haar werkzaamheden aan het TABG heeft gezonden, ongeldig zijn.

59 In dit verband wordt niet betwist dat de litigieuze documenten die volgens het Parlement soortgelijke informatie bevatten als die welke reeds aan de medische commissie was verstrekt, tijdens de werkzaamheden van deze commissie beschikbaar waren. Evenmin wordt betwist dat die documenten met name bestonden uit medische rapporten van verschillende artsen die hadden geconcludeerd dat de betrokken ziekten beroepsziekten waren en uit verschillende overeenkomsten van het GSZV over de behandelingen die verzoeker volgde. Voor zover die documenten klaarblijkelijk verband hielden met de aandoeningen van verzoeker, is het niet uitgesloten dat indien de medische commissie die documenten had kunnen onderzoeken en, in voorkomend geval, daarmee rekening had kunnen houden, zij tot een ander besluit had kunnen komen (zie in die zin arrest van 15 juli 1997, R/Commissie, T-187/95, EU:T:1997:119, punt 57).

60 Aangezien de bestreden besluiten zijn vastgesteld op basis van rapporten van de medische commissie, zijn zij door een procedurefout aangetast die de nietigverklaring ervan rechtvaardigt.

61 Gelet op het voorgaande moet het derde onderdeel van het eerste middel worden aanvaard.

[*omissis*]

HET GERECHT (Zevende kamer),

rechtdoende, verklaart:

1) De besluiten van het Europees Parlement van 7 augustus 2018 tot afwijzing van de op 15 en 28 juli 2016 ingediende verzoeken om de ziekten van AW te erkennen als beroepsziekten, worden nietig verklaard.

2) Het Parlement wordt verwezen in de kosten.

da Silva Passos Reine Truchot

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 28 mei 2020.

ondertekeningen